

F. t. Arvelov

også komme på tale at udsætte notarialforretningen med henblik på at bringe en læge til stede, der kan afgive erklæring om testators evne til at handle fornuftmæssigt, eller med henblik på at opfordre testator til selv at skaffe en lægeerklæring. I tilfælde, hvor notarialforretningen ikke bliver udsat på indhentelse af en lægeerklæring, skal notaren i sin påtegning give udtryk for sin tvivl med hensyn til testators evne til fornuftmæssigt at råde over sine efterladenskaber eller tage forbehold på dette punkt. Det samme gælder, hvor notaren efter indhentelse af en lægeerklæring stadig er i tvivl. Et forbehold vil selvsagt afsvække beviskraften af notarens påtegning, og det må så eventuelt afgøres under en senere bevisførelse, om testator opfyldte habilitetsreglerne, jf. betænkning 291/1961 om arvelovgivning, s. 99.

Det foreslås i *nr. 3* som noget nyt i forhold til gældende ret, at notaren i sin påtegning endvidere skal afgive erklæring om, hvilke personer der er til stede under notarialforretningen, uden at det dog er et krav, at notaren sikrer sig deres identitet. Bestemmelsen er indsat med henblik på at skærpe notarens opmærksomhed på, om der kan foreligge pression mod arveladeren.

Endelig skal notaren afgive erklæring om andre omstændigheder, som kan være af betydning for testamentets gyldighed (*nr. 4*), smf. herved den gældende arvelovs § 41, stk. 1, og notarialbekendtgørelsens § 10, nr. 4. En sådan påtegning bør f.eks. gives, hvis notaren får mistanke om pression mod arveladeren.

Notaren bør i sin påtegning af testamentet på fremmede sprog og i tilfælde, hvor der anvendt døvetolk, redegøre for de nærmere omstændigheder i forbindelse hermed. Kan notaren på grund af sprogvanskeligheder ikke ved en samtale med testator få indtryk af, hvorvidt denne fornuftmæssigt kan oprette testamentet, bør også dette anføres i notarialpåtegningen, f.eks. i et tilfælde, hvor en her i landet boende udlænding ønsker at oprette testamentet på dansk uden fuldt ud at kunne forstå dansk. Ved notarialforretning om et testamentet på et fremmed sprog bør testator opfordres til at medbringe en dansk oversættelse af testamentet. Den vil være af betydelig værdi for notaren, ikke mindst i forbindelse med den vejledning, som notaren skal yde i forbindelse med forretningen, uanset at notarialpåtegningen ikke indebærer nogen garanti for dokumentets indhold, jf. beretning om notarialvæsenet, 1981, s. 51f.

Kravene i stk. 2 til notarens påtegning er ikke gyldighedsbetingelser. Er testamentet således ved en fejl ikke blevet forsynet med notarens påtegning, er en påtegning ikke underskrevet, eller er der i øvrigt fejl i

påtegningen, bliver testamentet således formgyldigt, hvis det på anden måde, f.eks. ved vidneforklaring fra notaren, en medvirkende advokat eller andre tilstedeværende godtgøres, at der faktisk er sket underskrivelse eller vedkendelse for en notar.

Ved *stk. 3*, der udbygger den gældende regel i arvelovens § 41, stk. 2, bemyndiges justitsministeren til at fastsætte regler om notarens virksomhed, opbevaring af en kopi af testamentet, indberetning til Bil- og Personbogen og adgangen til at få oplysninger om oprettede testamenter.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 12.2.2. og 12.3.

Til § 64

Bestemmelsen handler om oprettelse af et vidnetestamente og viderefører i vidt omfang reglerne i den gældende arvelovs §§ 42, 53 og 45.

Efter *stk. 1* kan testamente oprettes skriftligt og underskrives eller vedkendes under samtidig tilstedeværelse af to vidner, der straks efter testators underskrivelse eller vedkendelse af testamentet skal skrive deres navne på testamentet. Vidnerne skal være til stede som testamentsvidne efter testators ønske og have kendskab til, at det er oprettelsen af et testamentet, den pågældende bevidner. Kravene i stk. 1 er gyldighedsbetingelser og viderefører retstilstanden efter den gældende arvelov.

Stk. 2 fastslår, at et testamentsvidne skal være fyldt 18 år, dvs. være myndig. Et testamentsvidne må desuden ikke på grund af omstændigheder som nævnt i § 74 mangle forståelse for vidnebekræftelsens betydning. Kravene herom svarer til den gældende arvelovs § 43, stk. 1.

Stk. 3 indeholder kravene til et testamentsvidnes upartiskhed og udbygger den gældende arvelovs § 43, stk. 2.

En person kan efter *stk. 3, nr. 1*, ikke være testamentsvidne, hvis testamentet begunstiger den pågældende, dennes ægtefælle, samlever, beslægtede eller besvogrede i op- eller nedstigende linie, søskende eller andre nærstående. I modsætning til den gældende arvelovs § 43, stk. 2, nævnes forlovede ikke udtrykkeligt i nr. 1, men forlovede vil sammen med kærester og - efter en konkret vurdering - fjernere beslægtede blive anset for at være nærstående.

En person kan efter *stk. 3, nr. 2*, heller ikke være testamentsvidne, hvis testamentet begunstiger en person eller institution, som den pågældende ved testamentets oprettelse har en sådan tilknytning til, at testamentsvidnet har haft en særlig interesse i begunstigel-